

We komen aan het oud brughuis.

Het oud Brughuis is het voormalig brugwachtershuis aan de Scheldedijk . Het werd in 1881-1882 gebouwd door de gemeente Berlare.

Als woning voor de brugwachter dienstdoend tot de draaibrug vernield werd in 1940 eb vervangen werd door de intussen eveneens verdwenen noodbrug; Hier wilden de Duitsers de Schelde oversteken. De brug was echter vernield door de Belgische Genie. Het lukte de Belgen om de Duitsers gedurende 4 dagen tegen te houden , voldoende om het veldleger dat in Antwerpen zat te laten terugtrekken alvorens ze omsingeld werden. Bij de slag lieten 68 Belgische soldaten het leven.

Aan het brughuis vinden we deze gerestaureerde lantaarnpaal afkomstig van de gedynamiteerde brug uit WO I met op de sokkel het wapenschild van Berlare en onderaan een herdekingsplaket.

A paved asphalt path stretches from the foreground into the distance, curving slightly to the right. To the left of the path is a grassy bank with some tall, dry vegetation and a calm river. The opposite bank is lined with dense trees. To the right of the path is a grassy field, and further right, a portion of a grey building is visible. The sky is bright blue with scattered white clouds.

We rijden verder langs de dijk.

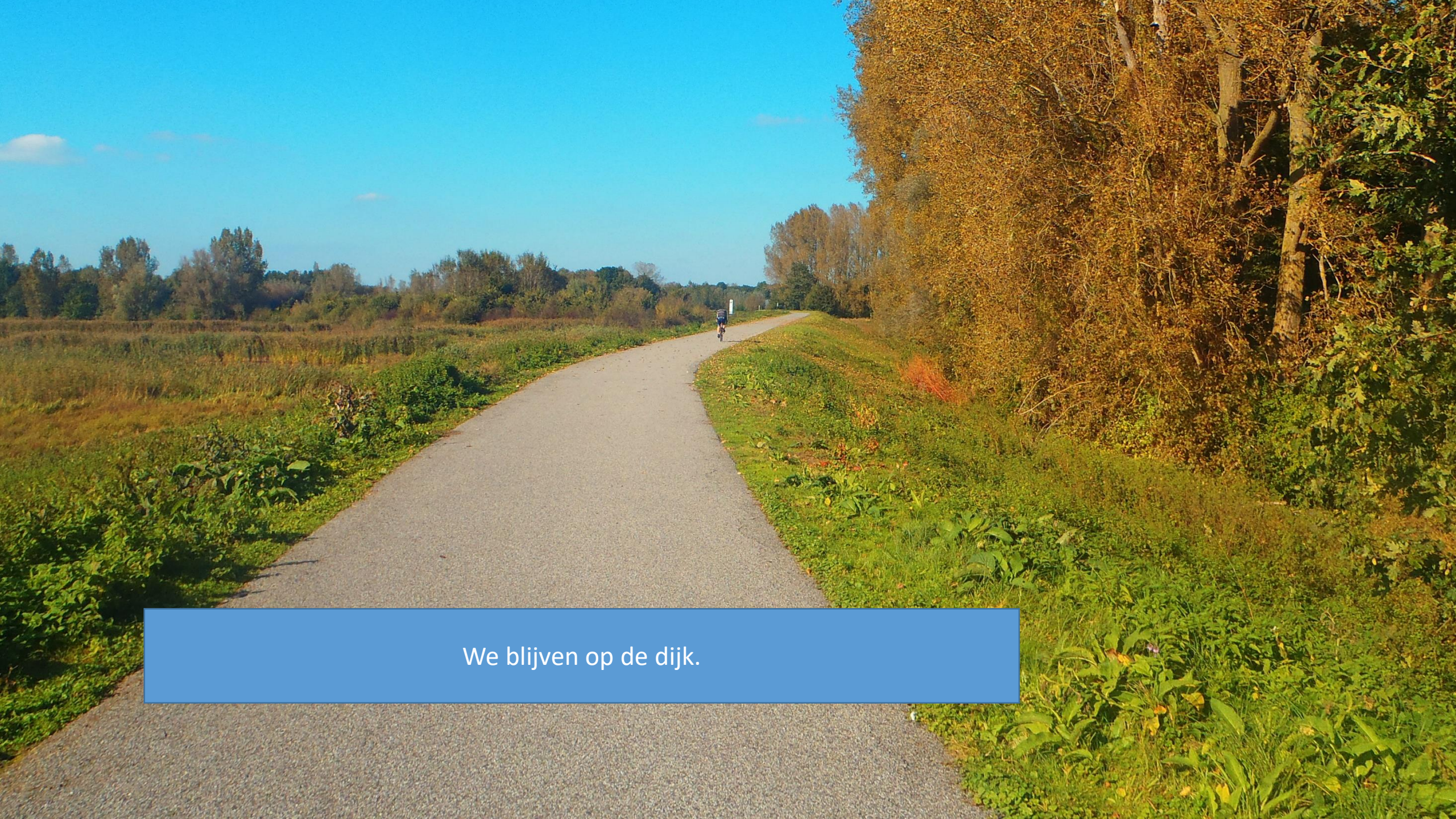

Ook paarden kom je tegen op het jaagpad.

We bochten mee naar rechts en krijgen een mooi zicht op het broek.

We blijven op de dijk.

Met zicht op de meersen.

A gravel path leads from the foreground towards a waterway in the distance. The path is flanked by green grass and some weeds. On the right side of the path, there is a blue marker and a yellow buoy. A signpost with a triangular warning sign and a rectangular information sign stands on the right. The background shows a line of trees under a clear blue sky.

Hier duiken we naar beneden maar opgelet beneden voor
paaltje en sluisje.

A dirt path leads through a field with tall grass and trees in the background. The path is flanked by green grass on the left and a large pile of dry, golden-brown straw or hay on the right. In the distance, there are several tall, thin trees and a small building. The sky is clear and blue.

We komen op de baan en gaan iets verder rechts deze dreef in.

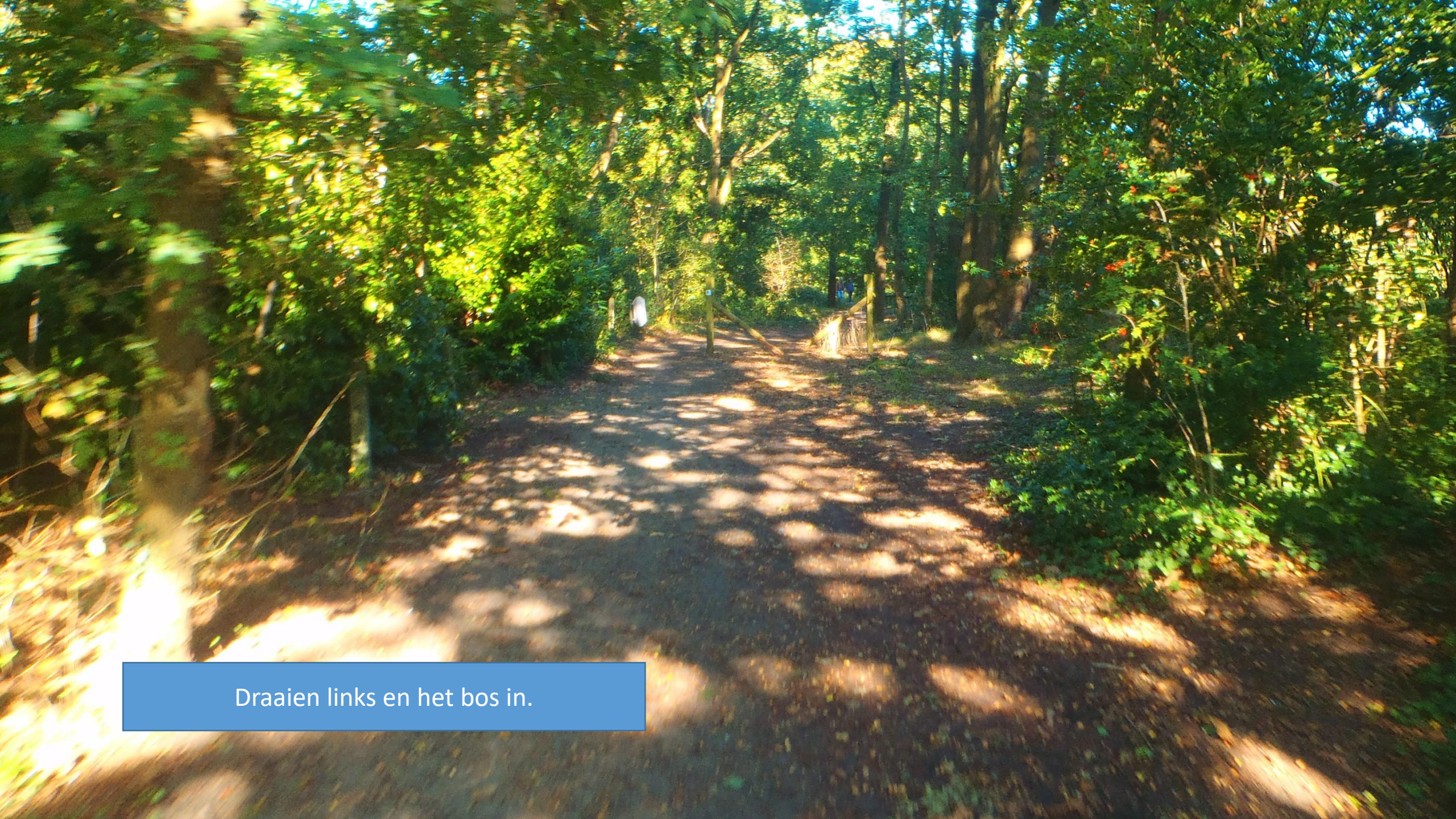

Uiteindelijk komen we in de Vlietwegel.

A photograph of a dirt path leading through a field. On the left, there is a dense line of trees with green and yellowing leaves. The path is made of brown earth and is covered with fallen leaves. To the right of the path is a green field. In the background, there are more trees and a clear blue sky. A blue rectangular box with white text is overlaid on the bottom left of the image.

We draaien rechts de Heidekasteeldreef in.

A dirt path winds through a dense forest. Sunlight filters through the green canopy, creating a dappled pattern of light and shadow on the path. The trees are tall and slender, with thick foliage. In the distance, a person in a white shirt is visible on the path. A wooden fence or gate is also visible further ahead.

Draaien links en het bos in.

A wide, paved asphalt road stretches into the distance, flanked by lush green trees and bushes. On the right side, a red brick house with a large array of blue solar panels on its roof is visible. A green metal fence runs along the sidewalk in front of the house. The scene is bathed in bright sunlight, creating long, dappled shadows across the road surface.

We komen op de baan en rijden omzeggens rechtdoor de Leopolddreef in.

Ter hoogte van het kerkhof gaan we mee schuinrechts.

We kunnen nog even rechtdoor en rijden dan het kasteelpark in. Bij de verkenning van deze route stond het kasteel in de stijgers.

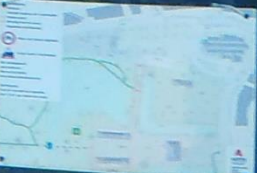

ARTES

Kasteelpark Berlare

1. Het Kasteel
2. De Tuinen
3. De Waterpartij
4. De Buitenplaats
5. De Buitenplaats
6. De Buitenplaats
7. De Buitenplaats
8. De Buitenplaats
9. De Buitenplaats
10. De Buitenplaats

1. Het Kasteel
2. De Tuinen
3. De Waterpartij
4. De Buitenplaats
5. De Buitenplaats
6. De Buitenplaats
7. De Buitenplaats
8. De Buitenplaats
9. De Buitenplaats
10. De Buitenplaats

Het kasteel van Berlare vindt zijn oorsprong in de Middeleeuwen wanneer men te maken heeft met een site met walgrachten, vermoedelijk een hoeve in het bezit van de heren van Berlare. In 1570 werd het kasteel beschadigd tijdens de Beeldenstorm samen met de kerk. In 1631 werd het goed gekocht door Diego Sanchez de Castro. Zijn nageslacht bleef in Oost-Vlaanderen en werden onder meer Heren van Puiveld, Sombeke. In 1677-78 werd het kasteel in de as gelegd door Franse troepen. Het goed werd in 1688 verkocht aan Frans Vanden Meersche, Gents lakenfabrikant en raadsheer in de raad van Vlaanderen. Omstreeks 1722 werd het kasteel heropgebouwd. De parallelle bouwhuizen in rococostijl werden late 18° E aangebouwd. Het goed wisselde enkele keren van eigenaar tot de gemeente Berlare het goed kocht in 2008.

Terug naar de Warande. We rijden tussen het kerkhof en het kasteelpark.

We rijden rechtdoor de Van Tieghemstraat in en gaan schuinlinks de Heideweg in.

A gravel path leads from the foreground into a lush green field. On the left, a young tree with yellowing leaves stands near some tall grass. On the right, a wire fence runs along the path. In the distance, a small village with houses and a tall antenna is visible under a clear blue sky. The path appears to lead into the village.

Waar de wegel stopt als weg gaan we links deze wegel in.

A narrow alleyway between two concrete walls. The wall on the left is made of vertical concrete panels, and the wall on the right is made of horizontal concrete blocks. The ground is paved and covered with fallen leaves. A shadow of a tree is cast on the right wall. A blue text box is at the bottom.

We komen op de baan , gaan naar rechts en slaan links dit kleine steegje in.

A gravel path leads from the foreground into a wooded area. The path is flanked by tall grass and bushes. In the background, a house is visible through the trees. The sky is overcast.

Op het T kruispunt draaien we links deze wegel in.

Fred
De Bruynestraat

Op de weg gekomen gaan we rechts en even verder links.

We gaan links de kerkwegel in. Goed opletten want de wegel ligt tussen 2 tuinen.

We komen aan op het kerkplein. Links daarvan vinden we het gemeentehuis van Berlare. Op deze plaats kwam het gemeentebestuur reeds samen voor de bouw van het huidige gebouw in 1846. Toen was hier een herberg “de Vliegende Valk”. Aanvankelijk was er in het gemeentehuis een woning en een herberg. Vanaf 1907 uitsluitend gemeentehuis en een woning van de politiecommissaris.

Schandpaal , te dateren rond 1676 en 1773, vermoedelijk opgericht door familie van der Meersche, die de heerlijkheid Berlare in bezit hadden. In de Franse tijd werd de bekroning met de schildhoudende leeuw, halsijzer en kettingen verwijderd als symbool van het ancien regime. In de 19° eeuw werd de paal gebruikt als lantaarnpaal. Bij de restauratie van 1989 werd een nieuw heraldisch leeuwtje op de paal geplaatst.

De Sint Martinuskerk , gelegen op de Middeleeuwse kerksite in een zeer herkenbare woonkern, gekenmerkt door een 3 hoekig centraal plein. De oudste vermelding gaan terug tot 1268. Van de oudste kerk zijn geen sporen bewaard. Uit de 15^e eeuw dateert de Westpartij en de zandstenen toren. In de 18^e eeuw werd de middenbeuk vernieuwd. In 1908 werd ze nogmaals vergroot en vernieuwd. De kerk is gewijd aan Sint Martinus. Sint Maarten was Romeins soldaat in Gallië. Hij voelde zich niet thuis in het leger maar wilde God dienen. Toen hij als Romeins officier in Amiens toekwam scheurde hij zijn mantel om een arme verkleumde bedelaar . Hij verliet het leger en ging als kluizenaar leven, werd duiveluitdrijver en schapte het tot bisschop. Het woord kapel is trouwens afgeleid van de mantel(cappa) De ruimte waarin zijn mantel bewaard werd ging al gauw kapel heten.

We rijden van de kerk weg en komen op dit driehoekig plein waar de kasteeldreef wordt ingezet.